

RESULTATS PREGUNTA MES DE DESEMBRE DE 2011

F3RUM DE LA PROFESSI3: Propostes per a la sostenibilitat i millora del sistema sanitari p3blic

En el si del F3rum de la Professi3 M3dica s'hi van crear diversos grups de treball on es van tractar temes relatius a la sostenibilitat i millora del nostre sistema sanitari. Temes com l'3s de les TIC, la despesa farmac3utica o les eines per homogeneïtzar la pr3ctica cl3nica han sorgit en el document. En aquesta ocasi3 us hem volgut demanar el vostre parer al respecte de algunes mesures proposades i la seva aplicaci3.

L'ENQUESTA:

En aquesta enquesta han participat un total de 30 metges i metgesses de L'Observatori, un 27% dels membres inscrits. El 36,6% (11 membres) d'Atenci3 Prim3ria (AP), el 26,6% (8) d'Àmbit Hospitalari (AH) i el 36,6% (11) d'Altres. No ha participat cap dels membres inscrits que pertanyen a l'Àmbit Socio-sanitari (ASS) ni de Salut Mental (SM).

ELS RESULTATS:

En la primera pregunta sobre la [implementaci3 d'una hist3ria cl3nica compartida a trav3s de les TIC](#) el 7% opina que est3 b3 per als tràmits burocràtics però no millora els processos. La majoria, amb un 63% de respostes, considera que és una prioritat fonamental si volem ser més eficients i evitar duplicitats de proves i exploracions. El 30% restant, creu que no tindr3 viabilitat si no hi ha criteris comuns entre els diferents nivells assistencials.

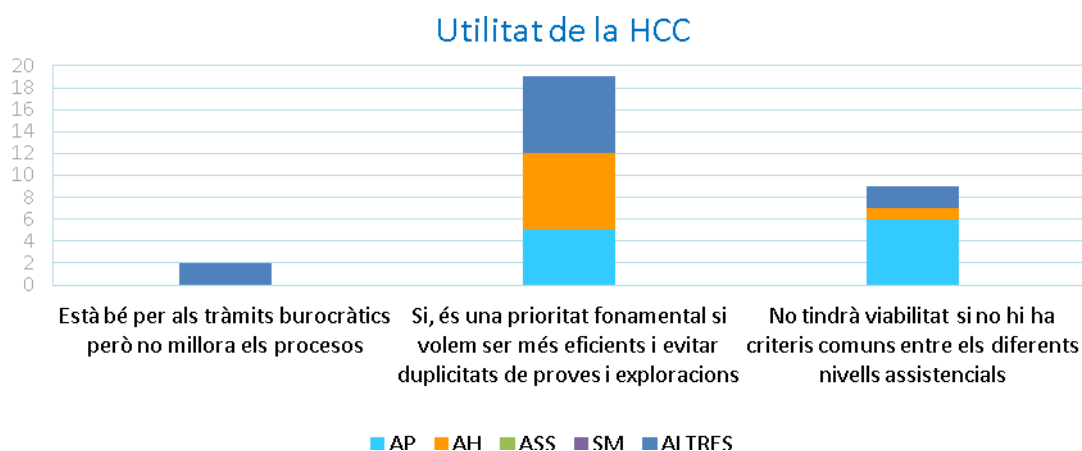

Figura 1. Respostes en nº absoluts i per àrees assistencials sobre la utilitat de la H. Clínica Compartida AP (Atenci3 Prim3ria), AH (àmbit hospitalari), ASS (àmbit socio-sanitari), SM (Salut Mental) i Altres

En relació a una situació real amb una història clínica compartida, com a professional estaries d'acord en què, de manera raonada, es canviés una prescripció o una prova complementària per part d'un altre company? Una minoria (3%) va respondre que no, de cap manera, la majoria (97%) pensen que sí, però matisant. Un 63% ho acceptaria si l'evolució del pacient ho requereix, un 27% considera que hi hauria d'haver sempre consulta prèvia i el 7% restant no tindria cap problema.

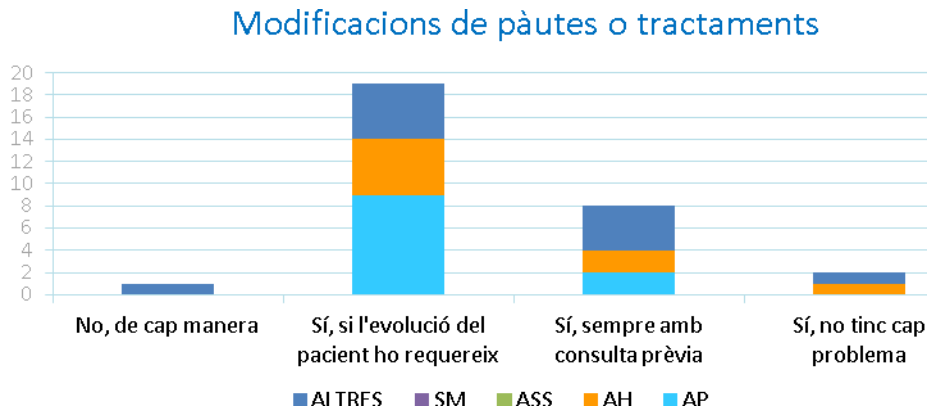

Figura 2. Respostes en nº absoluts sobre les modificacions de pàutes o tractaments de pacients per altres metges.

En el cas d'haver-hi un conflicte en la prescripció farmacològica entre companys metges del sistema sanitari públic, quines són les possibles solucions? Doncs, per un 57% dels enquestats, incentivar o penalitzar cada professional per la seva prescripció utilitzant indicadors de bona pràctica basats en l'evidència i les guies de pràctica clínica, un 40% creu que les divergències entre professionals en les recomanacions terapèutiques s'han de resoldre ajustant-se estrictament a les indicacions aprovades en la fitxa tècnica del fàrmac. Només un 3% considera útil fer una declaració de conflicte d'interessos.

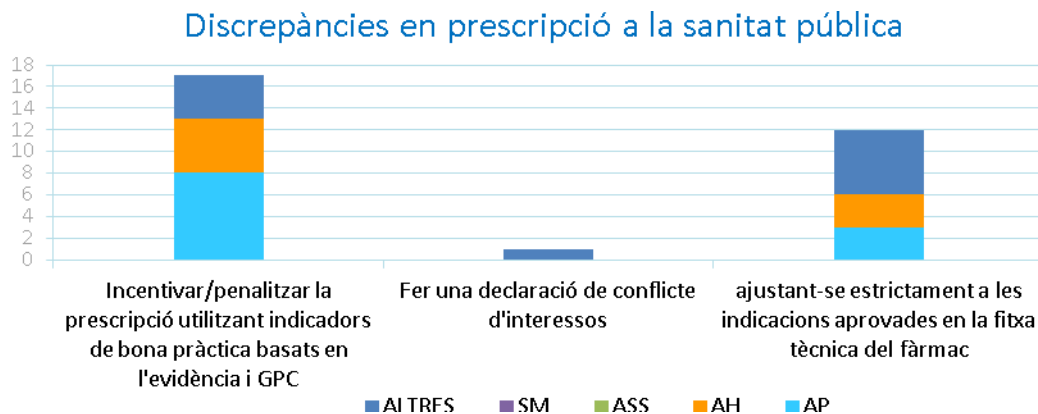

Figura 3. Respostes en nº absoluts sobre resolució de discrepàncies en la prescripció a la sanitat pública per àmbits assistencials

Pel que fa a l'unificació de criteris en la pràctica clínica, quina acció pot millorar més l'ús i indicació de mesures diagnòstiques i terapèutiques? el 61% considera prioritari l'elaborar guies de pràctica clínica basades en l'evidència i en el cost efectivitat, seguit d'un 26% que opinen que és important fer-ho a través de la formació mèdica continuada. Un 4 i un 9% respectivament pensen que s'ha d'assolir aquests objectius ja sigui a través de criteris ètico-deontològics tenint en compte en tot moment la voluntat del pacient o a apel·lant a la responsabilitat dels professionals en l'ús dels recursos.

Indicacions de tractaments i procediments diagnòstics

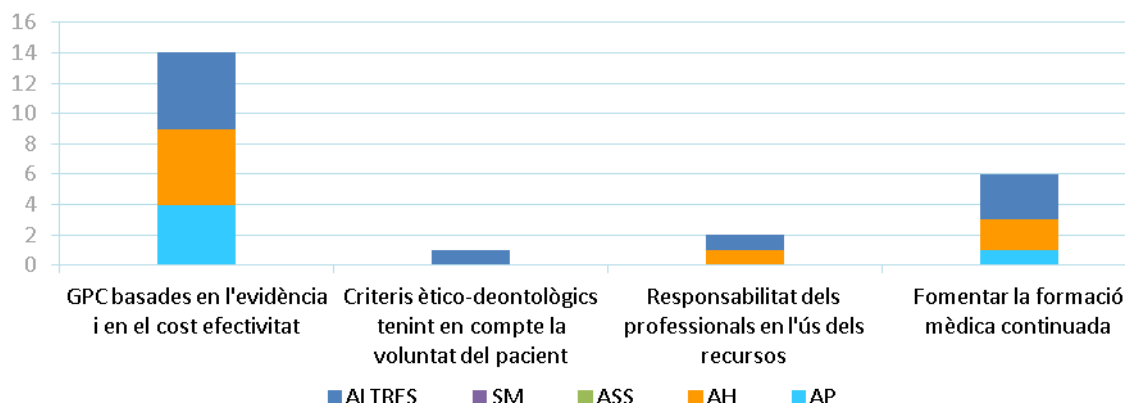

Figura 4. Respostes per àmbits assistencials pel que fa estratègies de millora de indicació de tractaments i procediments diagnòstics

Concretament en el tema de [les mesures a prioritzar en la contenció de la despesa en fàrmacs](#), la majoria (57%) creu fonamental limitar el finançament als fàrmacs i a les indicacions que han demostrat ser cost-efectives i un 40% creu que cal modificar l'actual sistema de receptes (actiu/pensionista) per un copagament ajustat per renda i comorbiditat. Una menor proporció dels enquestats (13%) creu necessari establir una taxa per casa recepta. Finalment, ningú (0%) creu que sigui útil limitar la capacitat de prescripció dels metges.

Contenció en despesa farmacèutica

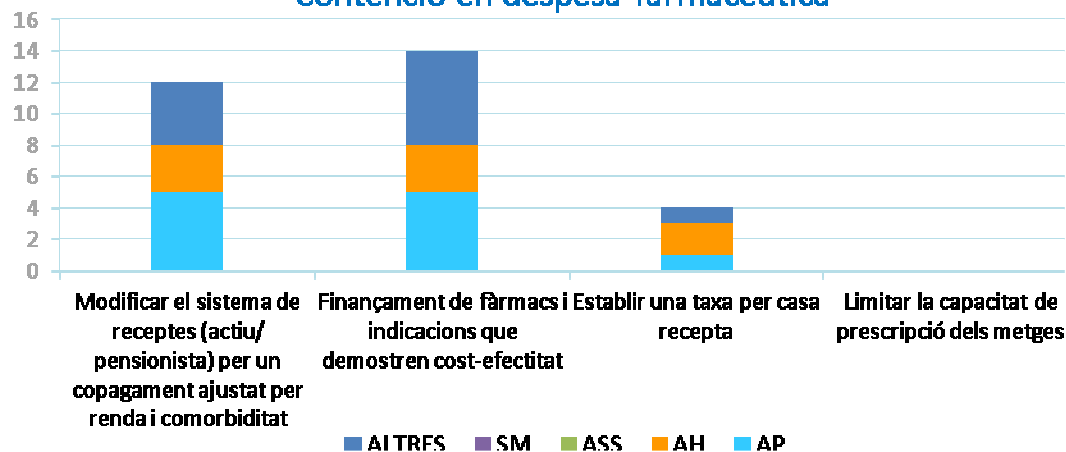

Figura 5. Respostes en nº absoluts per àmbits assistencials sobre quina opinen que millor opció per contenir la despesa farmacèutica

En el capítol de [la prescripció de fàrmacs per part d'infermeria](#), un 43% afirma que alguns grups de fàrmacs (llistes tancades) haurien de poder ser prescrits per professionals d'infermeria però sempre amb el seu nom i número de col·legiat. Per altra banda hi ha un 33% de respostes que apunten cap a que l'actual normativa que impedeix als professionals d'infermeria prescriure qualsevol fàrmac ja està bé i no s'hauria de modificar. La resta, un 23% considera que en un entorn de delegació de funcions del metge (mantenint la responsabilitat i utilitzant protocols consensuats), els professionals d'infermeria haurien de poder prescriure

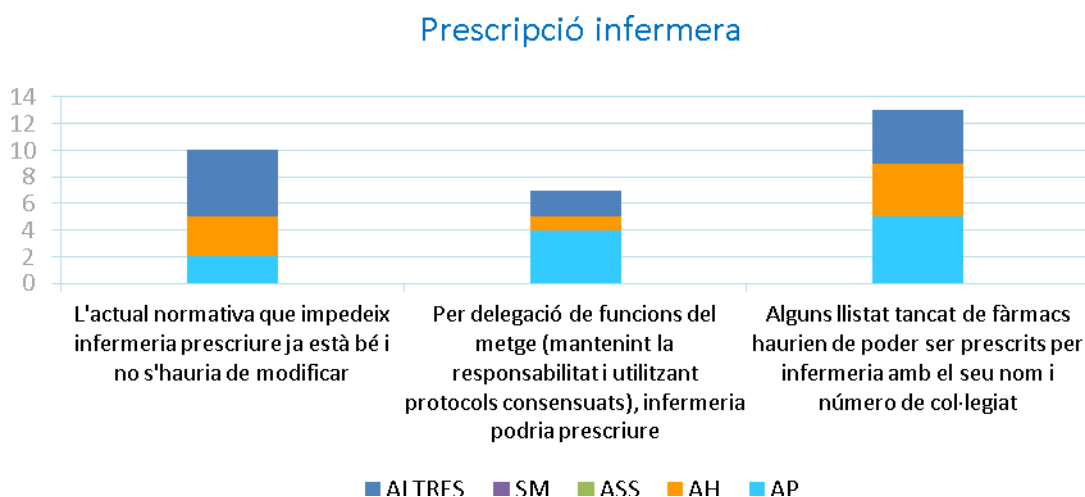

Figura 6. Respostes en nº absoluts i per àmbits assistencials sobre la prescripció per part de professionals de la Infermeria

Per últim volíem conèixer l'opinió respecte a [la reordenació del terciarisme en l'alta complexitat d'exploracions o procediments diagnòstics i terapèutics](#). La majoria dels enquestats (70%) creu que és desitjable una reordenació i concentrar determinades activitats només en alguns centres per raons de resultats clínics. Menys (20%) són els que opinen que s'ha de fer per motius econòmics. Finalment un 10% creu que no cal aquesta reordenació, ja que la competència dels grans hospitals és necessària per aconseguir bons resultats i lideratge.

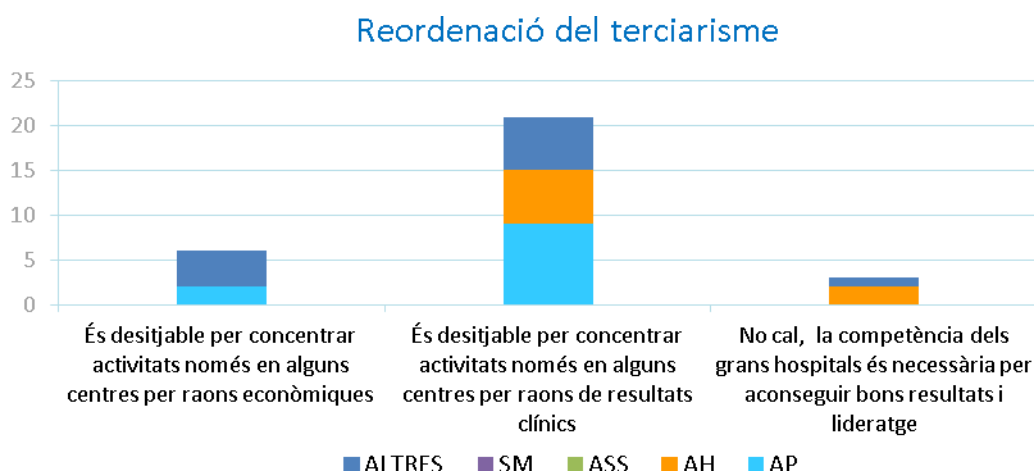

Figura 7. Respostes en nº absoluts i àmbits assistencials sobre la necessitat i els motius per reordenar el terciarisme al nostre sistema sanitari